

Un pastor va del Pirineu al Penedès per reivindicar els camins ramaders

Camins de Vida defensa una gran xarxa de comunicació natural, reclam turístic

Dani Giraldo ja és amb el seu ramat al Pirineu per iniciar la ruta

ESTEVE GIRALT
Tarragona

Dani Giraldo (40 anys) no respon a la imatge tònica de pastor que hem après als contes. Inquiet, culte i format, pare de dues nenes, entén el pasturatge i la transhumància d'una forma àmplia, amb la mirada llarga. Com una manera de reivindicar els camins ramaders, patrimoni cultural, natural i més un reclam turístic per dinamitzar l'economia de pobles rurals.

També com una manera de mantenir els boscos més nets i prevenir els grans incendis forestals. Les seves cabres lleteres, com les dels pocs pastors que resisteixen a Catalunya, endrapen a l'any tones i tones de massa vegetal. Res no és casualitat en aquest viatge.

Ens atén des de Llivia (Cerdanya), poc abans d'emprendre aquesta ruta pionera de la transhumància (Camins de Vida): cent cabres, 282 quilòmetres, 23 dies i 41 pobles. Són les deu de la nit. El moment més tranquil per a un pastor que viatja amb el ramat és el final del dia. "Estic fent formatge, la vida del pastor és així", riu. Criat a Medellín (Colòmbia), viu des de fa més d'una dècada amb la seva família i el seu ramat al costat del bosc a Alforja (Baix Camp), als peus de les muntanyes de Prades.

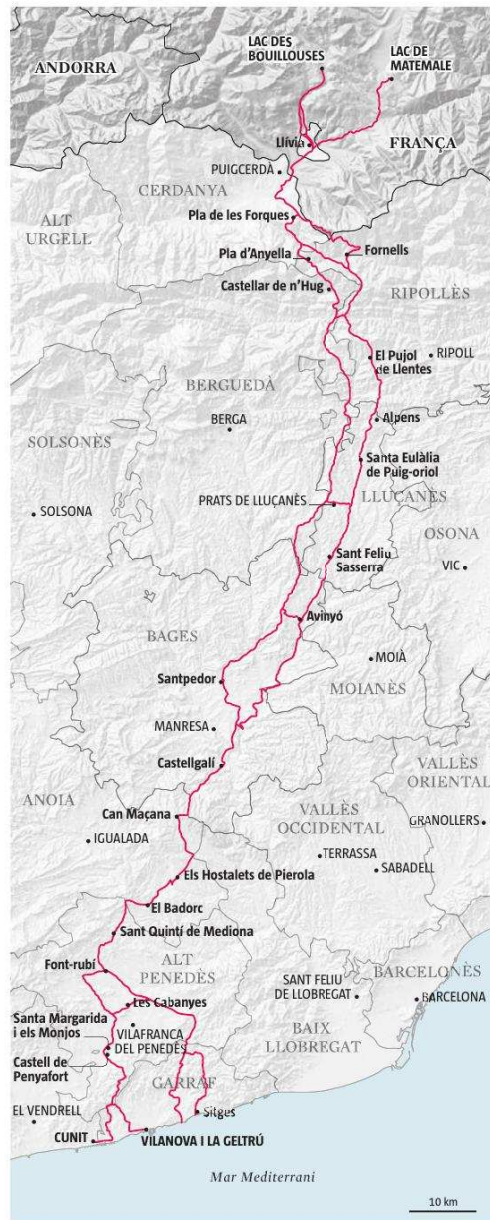
Viu en una casa i les seves filles, molt inquietes, van a l'escola del poble veí, a Vilaplana. Que no s'imagini ningú un pastor perdut a

Més de 120.000 quilòmetres de vies pecuàries

■ La xarxa de camins ramaders de la península Ibèrica supera els 120.000 quilòmetres, més dels que formen la xarxa de carreteres, autovies i autopistes. Només a Catalunya hi ha una xarxa de vies pecuàries d'un miler de quilòmetres. Els camins inclouen l'ús públic dels abeuradors, fonts i altres recursos on els animals i el pastor poden hidratar-se, vital per la transhumància.

"Hi ha impunitat i falta d'interès de l'Administració en la pèrdua sistemàtica d'aquests camins, de la xarxa agropecuària. El que no siguin camins per anar en tractor no existeix. No es pensa que hi han de passar els ramats", retreu Joan Rovira, expert en transhumància. "Només es pensa que es pot circular en cotxe o en tractor -insisteix-. Es tallen camins que formen part de la nostra història, és un patrimoni excepcional, gairebé únic al món".

De l'Alta Cerdanya a Santes Creus

FONT: Camins de Vida

LA VANGUARDIA

la muntanya amb les seves cabres.

Fa uns quants dies que en Dani no és a casa. El cap d'aquest pastor, ple d'idees, gairebé sempre a contracorrent, no para quiet. Si es va interessar fa un grapat d'anys pel pasturatge va ser perquè va veure en els ramats de cabres un projecte de vida. "Reivindicuem un patrimoni que tenim, però que s'està perdent, són camins públics

- explica -, que connecten territoris, però es van oblidant perquè ho volem tot molt més ràpid".

Camins de Vida és a més de moltes altres coses un elogi a la lentitud, al "turisme lent", que camina i s'atura als pobles, menja als seus restaurants i s'allotja als seus hostals, hotels o fondes. Connecta amb la mentalitat d'aquest pastor, ofici en risc d'extinció si no s'ac-

tua ràpidament i globalment.

Qui vulgui pot seguir alguns dels trams d'aquest llarg camí transhumant. "És un camí per badar, a un ritme lent, que es pot fer en família, a 2,5 quilòmetres per hora. L'etapa més llarga tindrà 21 quilòmetres", detalla Giraldo. A més a més de caminar, si es vol, al costat del ramat per conèixer la transhumància, es podrà participar en múltiples activitats que s'organitzaran als diferents pobles, com ara conferències o projeccions.

Es tracta d'un projecte ambiciós, impulsat pel Camí Ramader de Marina, amb el suport i la col·laboració de diverses institucions públiques i privades: Ramats de Foc, Universitat de Lleida, Fundació Pau Costa, Idapa, Generalitat, Govern espanyol o els ajuntaments dels pobles per on transitarà el ramat d'en Dani.

Polièdric és l'adjectiu que repeteix més vegades Joan Rovira, historiador de la transhumància i una de les ànimes d'aquesta aventura gairebé revolucionària. Ell reivindica a través del seu coneixement la protecció i difusió dels històrics camins ramaders; tècnicament és la xarxa de vies pecuàries.

La feina perquè es protegeixin els camins ramaders també passa per divulgar-ne el valor mediambiental. El camí ramader de Marina és un gran corredor biològic que connecta entre França i Cata-

La ruta, oberta a la ciutadania, recorrerà 282 quilòmetres i 41 pobles en 23 dies, amb cent cabres

Previsió d'incendis forestals, dinamització rural i ramaderia extensiva són claus del projecte

lunya catorze parcs naturals. Sense oblidar, insisteixen els seus impulsors, la funció dels ramats per mitigar la força devastadora dels focs forestals.

No és ni un projecte folklòric ni una idea efímera. Neix per recuperar un traçat històric, des de la Cerdanya, la francesa i la catalana, fins al Garraf i el Penedès, en la concatenació de diversos camins ramaders. La ruta s'estrena di-videndes que veu amb un acte públic a Fontanals de Cerdanya i acabarà simbòlicament a Santes Creus, a l'Alt Camp, lloc de pasturatge de la transhumància històrica.

"L'activitat industrial i la mobilitat viària han tallat sense escrúpols tots els passos. No hi ha millor manera de reivindicar un dret de pas que passant-hi", exemplifica Rovira. "I volem reivindicar la ramaderia extensiva, i dinamitzar els pobles, generant activitat econòmica", afegeix l'historiador.

"Que sapiguem explicar-ho bé a la societat en depèn que tu i jo, quan siguem avis, puguem menjar un bon formatge", afirma amb humor Giraldo, abans d'acomodar-se i continuar elaborant, sense pressa, el formatge. ●